

Lovasetikai gondolatok

„Horsemanship”

Éppen csak a „zöld szezon” végén járunk, már több bajnokságon is túl vagyunk és elmondhatjuk, hogy szinte minden verseny végét megkoronázta a magyar himnusz. Ez az a pillanat amikor az edzők-lovasok-szülők fel kell, hogy tegyék az önkritikus kérdéseket: Elértük-e, netán felülmúltuk-e a kitűzött célokat? Elég fittek, jól felkészültek voltak-e a lovak? Megfelelően voltak-e felkészítve a lovasok fizikálisan és mentálisan egyaránt? Tudtuk-e tartani a versenyterveinket vagy szükség volt-e módosításra? Jó volt-e a hozzáállásunk, harmonikus és pozitív töltésű, vagy feszült, konfliktussal teli és diszharmonikus a tréningek és a versenyek alatt?

Olyan országban élünk, ahol a modern lovassport még gyerekcipőben jár. Sok magyar űzi a világ legszebb sportját, a lovaglást, de még csak első és második generációként, ami azt jelenti, hogy még nem alakult ki az a struktúra, mint Németországban, Angliában, Írországon, Franciaországban vagy éppen Hollandiában. Sok szülő számára ez egy teljesen új terület, ahova a gyerek sportolók szép eredményekkel tudnak becsatlakozni, legyen az Országos bajnokság vagy Európa bajnokság, netán Világbajnokság, ami nem csak sok pénzbe kerül, hanem rengeteg energiát és erőt is bele kell adni, és ezzel napi szinten szembenézni.

Sokan ellenben elfelejtik, hogy a sok munka és áldozat mellett mögött ott rejlik a lelkiismeretes nevelés, vagy ott kellene lennie. Azt gondolom, hogy ezen a ponton sok olvasó elmosolyodik majd, de, én ezzel együtt tudok élni - mivel hiszek a nevelés fontosságában.

Edzőként úgy kell felkészítenem a lovasokat, hogy a sportági követelményeknek megfeleljenek.

Ez azonban még nem minden. Ahhoz hogy biztosra mehessek, olyan nevelési szinttel kell rendelkezzenek, hogy ne jöhessenek zavarba és az egyesületnek és az országnak (ha válogatott versenyzőkről is szó van) dicsőséget és hírnevet hozzanak, ne pedig botrányokat és Facebookon folytatott csatározásokat. Ez egy igen kínos téma, hiszen tulajdonképpen minden egyes fiatal lovasnak

vannak szülei, akiknek nem csak azzal kéne foglalkozniuk, hogy a gyerekek ötöst hozzanak az iskolából, hanem azzal is, hogy egy alapnevelésben részesítsék őket, amit útravalónak magukkal vihetnek az életútjukra.

A versenyeknek megvan a maga etikette, amik ma már csak látszólagosak és amiket egyre inkább elhanyagolnak.

- Minden lovas, aki be szeretne lépni egy melegítőpályára, akkor kapja meg a belépési engedélyt, ha bemondja a saját és az edzője nevét és kéri a belépést.
- Majd következik a bírók üdvözlése, de ezt említeni sem kell. Sajnos nincsen már fejszám, ami felfedné az Anonimitást.
- Minden edzőnek el kell fogadnia a másik edzőt.
- Minden edzőnek magánál kell tartania az igazolványát, amit az MLSZ állított ki.
- Az állatorvosi szemlének van egy rituáléja: tiszta, ápoltság és biztos fellépés a ló és lovasa részéről; ez adja az első benyomást az összhangról. Ez a legfontosabb egy országos bajnokságnál, vagy akár egy nemzetközi versenyenél.

A lovas ruházata meg kell, hogy feleljen az időjárásnak és a biztonsági előírásoknak. A lónak szükséges egy kantár - csikózábaival - és szárral, és szükséges még egy idomító pálca.

Meg kell felelni a minimális testi követelményeknek és ennek megfelelően kell kiállni a bíró elé, majd lépésben elindulni, aztán ügetni, majd a bója előtt - a fordulópontonál - lépésben menni majd visszaügetni, megtartani a lovat és újra a bírók elé állni és várni a véleményezésre.

Elképzelhetetlen, hogy a lovas nem teljesíti lovával ezt a 4 parancsot a továbbjutáshoz, majd utána mégis indulat egy versenyszámban. Ezért túl veszélyes a mi szép sportágunk. Aki erre képtelen, az nem startolhat el. Mi lenne ha a Rajtengedély vizsgán (REV) be kellene mutatni egy „állatorvosi szemlé”?

Szinte minden versenyen vannak önkéntes segítők, nélkülük nem is lehetne versenyeket rendezni. Ők azok, akik a bírók, vagy a pályaépítő mellett segédkeznek, önzetlenül, mert szeretik a lovassportot, vagy, mert egykor ők is sportolók voltak, szeretnének segíteni és tovább adni a saját tudásukat. Hálásnak kell lennünk az ilyen lelkesedésért, időráfordításért és tisztelni kell ezeket az embereket.

Folytathatnám, de én igazából csak szeretnék lendületet adni ahhoz, hogy még inkább emberies, korrekt és tiszta legyen a lovassport. Ez nem kerül pénzbe csak a hozzáálláson kell javítani és az apró hibákat korrigálni napi szinten.

Nagy szerencsénkre sok tehetséges lovas és igazán jó lovak vannak Magyarországon – hozzuk ki ebből a legjobbat!

Habsburg Eilika